

Nr 526

Av herr **Gansmoe m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till lag om försäkring för allmän tilläggspension m. m.*

Mot förslaget i proposition nr 100 om obligatorisk tilläggspension kan tungt vägande skäl anföras. Vi avser därför att rösta mot förslaget. Skulle dock obligatoriet genomföras, bör enligt vår mening i varje fall sådan ändring vidtagas i förslaget till lag om försäkring för allmän tilläggspension, att det icke med fog kan sägas, att riksdagens ledamöter beviljar sig själva otillbörliga förmåner.

I förhållande till inbetalade avgifter blir den valuta den försäkrade erhåller högst varierande beroende på hans födelseår. Den som tillhör systemet under högst 20 år fr. o. m. starten får i princip sina pensionspoäng förhöjda med 50 %, och dessutom köper han dem billigare. Han får sålunda 50 % högre pensionsförmåner än den som med exakt samma pensionspoäng, förvärvade under exakt samma antal år, kommer att tillhöra systemet under tid då detsamma är fullt utbyggt. Den som är ansluten till obligatoriet mer än 20 men mindre än 30 år får en liknande överkompensation, ehuru denna avtrappas. För den som varit försäkrad i minst 30 år blir pensionen lika stor, oavsett om han betalat avgifter i 30 eller 50 år. Obligatoriet innebär alltså, att av de nu levande generationerna de äldre kommer att åtnjuta en betydande överkompensation på de ungas bekostnad.

Riksdagens ledamöter tillhör med några få undantag dem som har att erlægga avgifter under mindre än 30 år. Det kunde därför i och för sig vara motiverat att från obligatoriet undantaga sådana som nu är riksdagsledamöter. I varje fall synes det böra vara en angelägen skyldighet för riksdagsledamöterna att för egen del begränsa överkompensationen enligt systemet. Detta skulle vara ägnat att stärka riksdagens anseende. Vi förordar, att en sådan ändring genomföres, och framlägger nedan förslag om reduktion av pensionsförmånerna för sådan försäkrad som tillhört riksdagen då ev. beslut om obligatorium fattas.

Eftersom överkompensationen — bortsett från den som ligger i att avgifterna först efter hand når full storlek — är beroende av födelseåret, bör reduktionen av pensionsförmånen variera med hänsyn till vederbörande riksdagsledamöters ålder. Den reduktionstabell som nedan föreslås intagen i lagen om försäkring för allmän tilläggspension är uppbyggd med hänsyn härtill. Det kan bestämt påstås att tabellen inte i något fall ger lägre förmåner än som svarar mot avgifterna.

Vi vill framhålla, att tabellen ger en summarisk belysning av den subvention till de försäkrade som föreslås i propositionen och som får betalas av kommande generationer. Sammanlagt motsvarar subventionen för dem av riksdagens ledamöter — till antalet 265 — vilka ej är statligt pensionerade eller överåriga ett kapitalbelopp av ca 15 milj. kr., dvs. i genomsnitt ca 60 000 kr. Vid den av oss förordade reduktionen skulle subventionsbeloppen begränsas till att motsvara ca 4 milj. kr.

Under betoning av att vi bestämt motsätter oss ett genomförande av obligatoriet hemställer vi — för den händelse att obligatoriet dock genomföres —

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 12 § i förslaget till lag om försäkring för allmän tilläggspension som framgår av följande lydelse:

12 §.

Ålderspension utgör, där ej annat följer av andra, tredje och fjärde styckena eller 13 §, för år räknat sextio procent av produkten av basbeloppet för den månad, för vilken pension skall utgivas, och medeltalet av de pensionspoäng som tillgodoräknats för den försäkrade eller, om pensionspoäng tillgodoräknats honom för mer än femton år, medeltalet av de femton högsta poängtalerna. Har pensionspoäng tillgodoräknats den försäkrade för mindre än trettio år, skall hänsyn tagas endast till så stor del av nämnda produkt som svarar mot förhållandet mellan det antal år, för vilka pensionspoäng tillgodoräknats honom, och talet trettio.

Har undantagande — — — än femtio.

Vad i — — — den försäkrade.

För försäkrad, som då denna lag antogs av riksdagen var ledamot av densamma, utgår ålderspension med den procent av enligt första, andra och tredje styckena uträknat belopp, som framgår av nedanstående tabell.

Födelseår	Procent	Födelseår	Procent
1896	20	1916	56
1897	21	1917	59
1898	22	1918	63
1899	23	1919	66
1900	25	1920	69
1901	27	1921	73
1902	29	1922	76
1903	31	1923	79

Motioner i Andra kammaren, nr 526 år 1959

1904	33	1924	83
1905	36	1925	86
1906	38	1926	89
1907	40	1927	93
1908	42	1928	96
1909	44	1929	99
1910	45	1930 och	
1911	46	senare	100
1912	47		
1913	48		
1914	49		
1915	53		

Stockholm den 3 april 1959

Ove Gansmoe

Folke Björkman

Hans Nordgren

Carl-Wilh. Lothigius